

עת"א 45684/01/14 - תומר נחמני נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 45684-01-14 נחמני(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח' תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת ק. רג'ניאנו
העותר	תומר נחמני
נגד	
המשיב	שירות בתי הסוהר

החלטה

בפני עתירה לשלב את העותר בסבב חופשות.

1. העותר נושא מאסר של 5 שנים וחצי בגין עבירות של שוד מזוין, החזקת נשק שלא כדין וקשירת קשר לפשע. תום מאסרו ספטמבר 2017

מאסר ראשון. מסווג בקטגוריה ב' 1.

2. העותר פנה בבקשה לשלבו בסבב חופשות ובקשתו נדחתה. מכאן העתירה שבפני.

3. העותר, נשוי ואב לארבעה, טוען כי התנהגותו בין כותלי הכלא חיובית. סיים קורסי שליטה בכעסים ומחסנאי ממוחשב והמומלץ לחופשה על ידי היחידה. לפיכך, החלטת הרשות הינה בלתי סבירה והוא מבקש התערבותו של בית המשפט.

4. המשיב מתנגד לקבלת העתירה וסומך התנגדותו על התנגדותה של משטרת ישראל זאת בשל מידעים מודיעיניים חסויים, המצביעים על קיומו של חשש לפגיעה של העותר באחרים ופגיעה של אחרים בעותר, המשך עיסוק בפלילים גם בין כותלי הכלא ומידע המעיד על מסוכנות גבוהה הנובעת משיוכו הכנופייתי של העותר, פעילותו הפלילית וסכסוכיו האישיים.

גורמי המודיעין בשב"ס גם הם מתנגדים ליציאתו של העותר לחופשות בשל רצף חמ"ן שלילי שנתקבל לאורך מאסרו המצביע על מסוכנות כלפיו וממנו וקושר אותו לכוונות שליליות.

בהסכמת העותר הוצגו לעיוני פרטי המידע החסוי.

5. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ונתתי דעתי לפרטי המידע החסוי של משטרת ישראל ומודיעין שב"ס, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות.

בפקנ"צ 04.40.00 נקבע כי מטרת חופשה לאסיר היא חיזוק הקשר בין האסיר לבין משפחתו וקהילת מגוריו, הקלה זמנית בחסכים שהמאסר גרם ויצירת תמריץ להתנהגות טובה של האסיר בבית הסוהר. סעיף 1ב לפקנ"צ קובע כי "**חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה מבין טובות ההנאה המנויות בתקנה 19 לתקנות בתי הסוהר, הנתונה לשיקול דעת**". כל בקשה לחופשה תישקל לאור נסיבותיו האישיות של העותר אל מול אינטרסים אחרים שהמרכזי בניהם הוא שמירה על ביטחון הציבור ושלומו הציבורי ובכלל זה על קורבן העבירה. (ראו רע"ב 5570/09 **אדינאייב נ' שב"ס** מיום 4.2.10, [פורסם בנבו]).

6. הגם שאין מדובר בזכות מוקנית, אלא בהחלטה שבשיקול דעת, יש לפעול על פי אמות המידה שנקבעו בפקנ"צ כפי שנקבע ברע"ב 5487/09, **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 4.11.2009 [פורסם בנבו]. החלטת גורמי שב"ס בדבר יציאת אסירים לחופשה, נתמכת בהמלצות של משטרת ישראל. ככל החלטה מנהלית, על ההחלטה לעמוד בכללי המשפט המינהלי ובאמות המידה שהוא מציב.

ככלל, בית המשפט לא ימיר את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו. ההתערבות השיפוטית שמורה למקרים בהם נפל פגם בולט בהחלטת הרשות, כגון אי-סבירות קיצונית, שקילת שיקולים זרים, חוסר תום לב או הפליה.

7. לאור המידעים שנתקבלו בעניינו של העותר, הגעתי למסקנה שהחלטת הרשות סבירה. המידע המודעיני הינו מוצלב ומצביע על עיסוקו הפלילי ועל כך שגם מאחורי סורג ובריח הוא אינו בוחל בהמשך עיסוק פלילי. תמונה דומה, מצטיירת גם מדו"ח מודיעין שב"ס, הקושרת את העותר לפעילות עבריינית והתנהגות שלילית. לאור המידעים הרבים שנתקבלו אודותיו, בדין נוקטת הרשות ברמת זהירות גבוהה. משכך, מצאתי החלטת הרשות סבירה.

סיכומו של דבר, העתירה נדחית.

המזכירות תישלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.